

Bạn trai cũ rêu rao rằng tôi ngủ với nhiều người mới có lương cao

Tôi muốn mở lòng với ai đó nhưng nhớ lại mọi chuyện anh đã làm với tôi, lại thấy ớn lạnh và không còn hứng thú tìm hiểu ai nữa.

Năm 18 tuổi và học năm thứ nhất, tôi gặp và yêu người yêu cũ. Thời gian đầu, chúng tôi như bao đôi khác, cũng đưa đón, đi ăn đi chơi, nhưng bình yên bên nhau chỉ khoảng nửa năm. Anh tham gia chương trình tình nguyện do trường tổ chức và gặp cô gái khác. Mối quan hệ giữa chúng tôi bắt đầu rắc rối từ đây. Thời điểm anh tham gia tình nguyện, những cuộc trò chuyện buổi tối trở nên thưa thớt hẳn. Tôi nhắn tin nhưng rất lâu sau anh mới trả lời, chỉ trả lời cộc lốc rồi lấy cớ mệt không nói chuyện nữa nhưng vẫn online đăng hình. Tôi làm ầm lên, thế là anh đòi chia tay. Chẳng hiểu sao lúc đó tôi lại khóc lóc năn nỉ và xin lỗi.

Sau khi đi tình nguyện về, anh liên tục so sánh tôi với cô gái đó: “Em chẳng có gì hơn cô ấy hết, em chỉ được cái học giỏi hơn tí thôi”, rồi “cái gì cô ấy cũng hơn em, sao em không như cô ấy”. Nhiều hôm, anh nhắn tin với cô ta ngay trước mặt tôi. Tôi ghen thì bị anh nói “anh không thèm ghen với bạn em thì em không có quyền gì ghen với cô ấy”. Không chỉ cô gái đó, anh liên tục đem tôi ra so sánh, khi anh thích bạn nữ này thì sẽ quay sang tôi “nhỏ đó đẹp hơn em nhiều”, hoặc khi không thích bạn nữ này, anh sẽ bảo “nó xấu còn hơn em nữa”. Bị so sánh như thế nhưng tôi vẫn không chia tay, cố chấp bên anh và ngày càng tự ti.

Anh chưa bao giờ thừa nhận tôi giỏi dù tôi cố gắng thế nào, chỉ luôn chê bai, kiểu như “biết có tí tiếng Anh mà tưởng hay lắm, có ngon qua đây học” (tôi học ngoại ngữ, anh học kỹ thuật). Những lúc kiểm tra hay đi thi được điểm cao, tôi khoe thì chỉ nhận được cái bĩu môi “học có mỗi tiếng Anh mà học không xong thì thôi”. Chẳng biết vì sao càng ở bên anh, tôi càng như bị tẩy não. Anh liên tục so sánh tôi với những người con gái anh gặp, luôn chê tôi không đẹp, không năng động, không thế này không thế kia. Kết quả là tôi thật sự nghĩ rằng mình tồi tệ, không đáng được yêu thương, luôn ám ảnh mình rất xấu đến nỗi đi đâu cũng không rời khỏi khẩu trang, chỉ vì sợ người khác nhìn thấy mặt...

Ngoài chuyện so sánh, giờ khi đã chia tay, tôi mới nhận ra ngày xưa anh đối xử với tôi rất tệ. Yêu nhau một thời gian, anh đưa tôi cái điện thoại anh đang dùng làm quà sinh nhật, còn anh dùng cái khác. Tôi dùng điện thoại đó được một thời gian. Tôi còn nhớ hôm đó là cuối tháng 8/2015, chúng tôi cãi nhau rất nhiều. Chiều hôm sau, tôi rủ đưa bạn ra đường chơi

cho khuây khỏa, thật không may hôm đó tôi bị giật điện thoại. Đưa bạn đi chung với tôi gọi điện báo anh. Tối đó, anh không nói gì với tôi cả. Chiều hôm sau đi học về, ngồi nói chuyện, anh không hề hỏi thăm xem hôm qua tôi bị giật điện thoại có bị làm sao không. Câu đầu tiên anh hỏi tôi là “ai mượn đi ra đường cho giật điện thoại”. Tôi xin lỗi rồi rít, nhận lỗi rằng mình không cẩn thận.

Suốt dọc đường chở tôi về, anh ta liên tục chì chiết tôi “Ai mượn đứ đởn ra đường cho giật điện thoại? Ở nhà thì chết hả? Biết cái điện thoại đó bao nhiêu tiền không?”. Tôi cố gắng làm hòa nhưng cứ đụng vào người thì anh hất tay ra. Khi tôi cứng đầu ôm anh, anh liền quát tôi ngay giữa đường “bỏ cái tay ra”. Sự việc này ám ảnh tôi đến độ sau khi chia tay một thời gian, thỉnh thoảng tôi vẫn mơ thấy anh quát tôi, và khi tỉnh dậy, tôi vô cùng sợ hãi, có cảm giác chuyện chỉ mới xảy ra hôm qua thôi.

Anh cũng không ga lăng. Đi với nhau ngoài đường, chưa bao giờ nắm tay tôi. Tôi nắm tay thì luôn hất ra. Đi bộ luôn đi trước một mạch rồi tôi lẻo đẻo theo sau. Có hôm đi chơi với anh và mấy đứa bạn của anh, tới khúc băng qua đường, anh đi trước, để lại tôi với bạn anh, rồi họ phải sang đường chung với tôi. Khi tới nơi, tôi hỏi “sao anh đi nhanh vậy, không đợi em?”, câu trả lời tôi nhận được là “chân có què đâu mà sao không biết tự đi”. Vào ngày 8/3, mọi người xung quanh đều có quà, anh thì một bông hoa hay một câu chúc cũng không dành cho tôi. Tới cuối ngày, tôi đánh liều hỏi anh “Hôm nay 8/3, anh có quà cho em không?”. Không ngờ anh lập tức mắng tôi “thứ con gái gì đi đòi quà con trai. Anh thích anh tự tặng. Em không có quyền đòi”. Rồi mỗi lần cãi nhau, anh giận là không đưa đón tôi đi học (lúc này tôi chưa biết đi xe máy), chặn tôi trên mọi trang mạng xã hội, xóa tất cả hình chụp chung của cả hai.

Tuy nhiên, những lần đi ăn hay đi chơi với nhau, anh không bao giờ để tôi trả tiền. Khi tôi bắt đầu có việc làm, lương khá hơn, bắt đầu dư dả hơn, tôi muốn san sẻ bớt với anh vấn đề tình phí. Tôi thích ăn ngon nên hay kêu anh chở đi những chỗ ăn ngon, dù giá hơi cao. Dĩ nhiên lúc đó tôi đề nghị trả tiền hoặc chia đôi, nhưng anh vẫn không chịu, vẫn giành trả tiền hết, sau đó lại mắng tôi “xài sang, tốn tiền”.

Khi quen nhau được năm rưỡi, tôi nói lời chia tay trước vì cô gái kia (anh quen khi đi tình nguyện). Lúc đó cô ấy biết rõ tôi và anh đang yêu nhau nhưng vẫn liên tục nhắn tin với anh. Có hôm, tôi và anh đang đi chung trong trường thì gặp cô ấy. Cô ấy không hề gật đầu chào tôi, tiến lại chỗ anh, kéo tay anh ra chỗ khác rủ đi chơi ngay trước mặt tôi. Một mối vì phải ghen với những đứa con gái khác, tôi quyết định chia tay. Được khoảng hai tuần, tôi yếu lòng năn nỉ anh quay lại. Tôi khóc lóc, liên tục nhắn tin, gọi điện nhưng anh vẫn không quan tâm. Sau đó, tôi phát hiện ra, trong lúc mình năn nỉ, anh đang đi chơi với cô gái đó. Mãi tới lúc này, khi thấy mọi cố gắng cứu vãn mối quan hệ quá vô ích, tôi quyết định dứt khoát hẳn,

không níu kéo thêm nữa.

Chia tay khoảng nửa năm, khi tôi dần tìm thấy bình yên, học được cách yêu thương bản thân, vui vẻ trở lại thì anh ta năn nỉ cho cơ hội quay lại. Ngày xưa, lúc còn quen tôi, anh ta khen cô kia không tiếc lời, giờ để năn nỉ tôi quay lại, anh ta cũng không tiếc lời chê cô ta. Trước đây anh ta khen cô kia đẹp, giờ lại bảo chỉ biết diện, anh thích con gái giản dị; xưa khen nói chuyện hay và có duyên, chê tôi nói chuyện như đàn ông, giờ lại bảo cô ta thảo mai, anh thích con gái thẳng thắn một chút... Rất may tôi không quay lại. Tôi chỉ thấy buồn cười cho anh và cho chính mình, tự hỏi tôi ngày xưa nghĩ gì mà lại yêu mù quáng một người như thế?

Thời điểm gõ những dòng chữ này, tôi và anh đã không còn liên lạc gì với nhau hai năm. Gần đây, anh ta chặn tôi trên mạng xã hội, không quên đi rêu rao khắp nơi rằng chắc tôi phải đi làm gái, ngủ với nhiều người nên mới kiếm được mức lương khá như thế khi vừa tốt nghiệp đại học. Ban đầu tôi rất bức nhưng chọn cách im lặng vì bạn bè và người thân xung quanh hiểu tôi là người thế nào. Bởi vậy tôi không việc gì phải đi đôi co với anh ta. Tôi cũng không còn tình cảm gì với anh ta, hoàn toàn không muốn quay lại.

Tôi không tiếc gì, chỉ tiếc khoảng thời gian khi 18-20 tuổi. Ngắn ấy thời gian quen anh, tôi không hề có bạn. Mọi thời gian rảnh rỗi đều dành cho anh, thậm chí những lúc bệnh liệt giường hoặc mùa thi, tôi không dám nghĩ cho mình, vẫn dành thời gian ở bên anh chỉ để mong anh được vui. Tôi tiếc khoảng thời gian mình hy sinh cho một người mà mãi sau này mới nhận ra anh ta không hề xứng đáng. Thỉnh thoảng, tôi hay nghĩ nếu như được làm lại, nhất định tôi sẽ thoát khỏi mối quan hệ này sớm hơn chứ không đợi tới hai năm. Tôi sẽ dùng khoảng thời gian đó để kiếm việc làm, học một thứ gì đó hoặc quen thêm bạn bè mới,...

Dù thật sự không còn tình cảm với anh, nhưng những chuyện đã trải qua vẫn cứ ám ảnh tôi. Giờ có vài người theo đuổi nhưng tôi không hề có hứng thú với bất kỳ ai. Tôi luôn phũ ra mặt với người có ý tán tỉnh mình. Có một người từng nói với tôi rằng, đừng thù ghét quá khứ, hãy cố gắng làm bạn với nó, vì nếu không có nó, tôi sẽ không được như bây giờ. Tôi và mọi người xung quanh đều công nhận tôi đẹp và tươi tắn hơn hồi còn yêu anh rất nhiều. Tôi đã tốt nghiệp, có việc làm, lương ổn định, môi trường làm việc tốt, đồng nghiệp và sếp nhiệt tình, gia đình hạnh phúc nhưng hoàn toàn không còn hứng thú với bất kỳ người con trai nào nữa. Tôi luôn cảm thấy chán nản và mệt mỏi khi nghĩ tới chuyện tình cảm.

Có những lúc cô đơn, bạn bè xung quanh đều có người đưa đón, tôi vẫn lẻ loi. Tôi đã nghĩ đến chuyện mở lòng với ai đó nhưng nhớ lại mọi chuyện anh đã làm với tôi, lại thấy ớn lạnh và không còn hứng thú tìm hiểu ai nữa. Thật sự, tôi có nên cố gắng mở lòng với ai đó không

Bạn trai cũ rêu rao rằng tôi ngủ với nhiều người mới có lương cao -
Minh Châu | 4
hay cứ để mọi chuyện tự nhiên? Làm thế nào để những chuyện cũ không ám ảnh tôi thêm
nữa, chứ nhiều lúc thấy mọi người xung quanh có đôi có cặp, cũng thấy tủi thân lắm.

Minh Châu